

[Startside](#) > ... > [Familieretlige Forhold Og Arv](#) > [Forældreansvar, Forældremyndighed Og Samværsret](#) > [France](#)

Forældreansvar, forældremyndighed og samværsret

Indholdet er leveret af

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Hvad indebærer begrebet "forældremyndighed" i praksis? Hvilke rettigheder og pligter har indehaveren af forældremyndigheden?

I Frankrig defineres forældremyndighed som en række rettigheder og pligter, der tjener til at beskytte barnets interesser.

Den tillægges forældrene, indtil barnet har nået myndighedsalderen eller er blevet myndiggjort.

Forældrene har pligt til at værne om barnets sikkerhed, helbred og moral, sikre barnets uddannelse og give mulighed for barnets udvikling under hensyntagen til dets person.

Det tilkommer dem at afgøre, hvor barnet har sit sædvanlige opholdssted, navnlig hvis de er skilt. De skal sørge for indkvartering. Hvis de ikke er i stand til at huse barnet, skal de betro barnet til en tredjepart.

Faderen og moderen har over for barnet en ret og pligt til at passe barnet og sørge for dets underhold. De kan fastsætte rammerne for barnets forhold til andre eller endog forbyde et sådant forhold under hensyntagen til barnets alder. De skal overholde barnets ret til at bevare personlig kontakt til sine bedsteforældre.

Forældrene er forpligtet til at sikre barnets uddannelse, dvs. skole- og erhvervmæssige uddannelse og den moralske og menneskelige udvikling. De bestemmer barnets religiøse tilhørsforhold under hensyntagen til dets person. Forældrene bestemmer, hvilken lægebehandling barnet skal have.

Forældre, som udøver forældremyndighed, er også retlige repræsentanter for deres børn og repræsenterer dem således i alle civile forhold og forvalter deres ejendom.

Uanset om de udøver forældremyndigheden, skal forældrene hver især bidrage til barnets underhold og uddannelse i forhold til egne midler og barnets behov.

2 Hvem har normalt forældremyndigheden over et barn?

Forældremyndigheden tilkommer begge forældre på lige fod. Begrebet "puissance paternelle" blev afskaffet i Frankrig i 1970.

Der skelnes mellem det at være indehaver af forældremyndigheden og det at udøve forældremyndigheden. En forælder kan være indehaver af forældremyndigheden uden at kunne udøve den.

Forældrene har i princippet fælles forældremyndighed over barnet, medmindre faderskabet først anerkendes mere end et år efter fødslen (i så fald kan forældremyndigheden kun udøves i fællesskab, hvis forældrene afgiver en fælles erklæring over for retten, eller hvis familieretten (*le juge aux affaires familiales*) træffer afgørelse herom). Nogle gange er det således kun moderen, der udøver forældremyndigheden, men

forældremyndigheden udøves som udgangspunkt i fællesskab af begge forældre.

Forældre, der udøver forældremyndigheden over barnet i fællesskab, skal træffe alle vigtige beslutninger vedrørende barnet (flytning, skoleskift, operation osv.) sammen.

En forælder, der er indehaver af forældremyndigheden uden at kunne udøve den, skal underrettes om vigtige beslutninger, som den anden forælder har truffet, for at udøve sin ret og pligt til "overvågning". En forælder skal underrettes, således at denne kan henvende sig til de sociale myndigheder eller retten, hvis der er alvorlige problemer. En forælder har altid pligt til at bidrage til barnets underhold og uddannelse og kan derfor pålægges at betale underholdsbidrag. Retten kan træffe afgørelse om udøvelse af fælles eller ene forældremyndighed.

3 Kan der udpeges en anden person i stedet for forældrene, hvis disse ikke kan eller ikke ønsker at udøve forældremyndigheden over deres børn?

Hvis forældrene midlertidigt er ude af stand til at tage sig af deres børn, kan de betro dem til en tredjepart. De kan også anmode retten om at overdrage udøvelsen af forældremyndigheden til denne tredjepart. Dette er frivilligt.

Hvis forældrene bringer deres barn i fare, kan den ret, for hvilken sagen er indbragt af forældrene i fællesskab eller af en af forældre, af den person, som forældremyndigheden er blevet overdraget til, af den mindreåriges værge eller af den mindreårige selv eller af den offentlige anklager, bestemme, at barnet skal anbringes hos en tredjepart eller i børne- og ungdomsforsorgen under formanden for departementsrådets myndighed.

I tilfælde af åbenbar manglende interesse, eller hvis forældrene ikke er i stand til at udøve forældremyndigheden helt eller delvis, kan personen, institutionen eller den departementale børne- og ungdomsforsorg generelt indbringe sagen for retten med henblik på hel eller delvis overdragelse af udøvelsen af forældremyndigheden. Det omtales undertiden som tvungen overdragelse af udøvelsen af forældremyndigheden.

Forældre, der er omfattet af beskyttelsesforanstaltninger (f.eks. værgemål eller samværgemål), er principielt ikke frataget udøvelsen af forældremyndigheden. I visse situationer kan udøvelsen af forældremyndigheden overdrages, eller barnet blive sat under værgemål, hvis betingelserne er opfyldt.

Hvis forældrene er døde eller er frataget udøvelsen af forældremyndigheden (navnlig en forælder, der er fraværende eller ikke kan give udtryk for sin vilje), sættes barnet under værgemål, og der udpeges et familieråd (*conseil de famille*). Det skal bestå af mindst fire personer, der udvælges under hensyntagen til barnets tarv, herunder en værge og en tilsynsværge. Familieretten, som træffer afgørelse i sager om værgemål over mindreårige, fører tilsyn med værgemålsforanstaltningen.

Forældremyndigheden er et almindeligt retsstatsprincip (*ordre public*). Det er en uafhængelig ret, og forældrene kan således ikke give afkald herpå.

De kan fremsætte visse anmodninger om udøvelsen af forældremyndigheden eller træffe afgørelse om, at en af forældrene skal udøve forældremyndigheden alene, men dette skal ske i barnets interesse.

Medmindre andet aftales, træffes afgørelsen om udøvelse af forældremyndigheden af retten. Overdragelse af forældremyndigheden til tredjeparter er altid underlagt domstolskontrol.

4 Hvordan reguleres spørgsmålet om forældremyndigheden, hvis forældrene bliver skilt, eller deres forhold opløses?

Forældrenes separation har ingen betydning for reglerne om tillæggelse af udøvelsen af forældremyndigheden. De skal fortsat begge tage sig af barnet og træffe de nødvendige beslutninger i barnets interesse i fællesskab.

Hvis de ikke kan nå til enighed, fastsætter familieretten i forbindelse med skilsmisssagen eller sagen om udøvelse af forældremyndigheden de nærmere vilkår for udøvelse af forældremyndigheden under hensyntagen til:

1) den tidligere praksis, forældrene har fulgt, eller tidligere indgåede aftaler

- 2) de følelser, det mindreårige barn giver udtryk for over for retten
- 3) hver af forældrenes evne til at påtage sig sine pligter og respektere den andens rettigheder
- 4) resultatet af eventuelle ekspertundersøgelser under særlig hensyntagen til barnets alder
- 5) oplysninger indsamlet i forbindelse med de sociale tjenesters eventuelle undersøgelser og modundersøgelser
- 6) fysisk eller psykisk pres eller vold udøvet af den ene forælder mod den anden.

5 Hvilke formaliteter skal overholdes, for at en aftale mellem forældrene om forældremyndighed bliver juridisk bindende?

Forældrene kan aftale alle de foranstaltninger, der skal træffes i barnets interesse, og indgå en aftale, enten alene eller med bistand fra en mægler og/eller deres advokater.

De kan derefter indbringe sagen for familieretten for at få godkendt aftalen om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af forældremyndigheden og af bidraget til barnets underhold og uddannelse, således at den bliver eksigibel.

Retten kan ikke ændre aftalen. Retten godkender den, medmindre den konstaterer, at aftalen ikke i tilstrækkelig grad beskytter barnets interesser, eller at forældrenes samtykke ikke er givet frivilligt. Retten kan træffe afgørelse uden høring.

I forbindelse med skilsmisse efter fælles overenskomst kan begge forældre og deres advokater også fastsætte de nærmere vilkår for udøvelse af forældremyndigheden i skilsmisseaftalen. Denne aftale undertegnes af begge ægtefæller og deres to advokater efter en betænkningstid på mindst 15 dage og deponeres hos en notar, hvilket gør den eksigibel.

Undtagen i forbindelse med skilsmisse efter fælles overenskomst udfærdiget ved advokat og deponeret hos en notar bliver en aftale mellem forældrene om de nærmere vilkår for udøvelsen af forældremyndigheden først eksigibel, når retten har truffet afgørelse herom.

6 Hvilke alternative konfliktløsningsmuligheder findes der, hvis forældrene ikke kan nå til enighed om en aftale om forældremyndigheden?

Hvis forældrene ikke kan nå til enighed og ikke ønsker at gå rettens vej, kan de på eget initiativ deltage i en familiemægling.

Formålet med familiemægling er at genetablere kommunikationen mellem forældrene, således at de kan indgå aftaler, der tager hensyn til begge forældres og særligt børnenes behov. Mæglingen sikrer et samtalerum, som bør gøre det muligt at dæmpe konflikten og skabe gensidig forståelse og tillid og dermed finde praktiske løsninger, både med hensyn til de familiemæssige forhold og økonomiske aspekter. Hvis der ikke opnås enighed, kan forældrene indbringe sagen for retten, og hvis de når til enighed, kan aftalen forelægges retten til godkendelse eller indsættes i aftalen om skilsmisse efter fælles overenskomst.

7 Hvilke spørgsmål vedrørende barnet kan dommeren afgøre, hvis forældrene går til domstolene?

Familieretten har kompetence til at træffe afgørelse om udøvelse af forældremyndigheden.

Retten kan overdrage udøvelsen af forældremyndigheden til den ene af forældrene alene eller bestemme, at forældrene udøver forældremyndigheden i fællesskab.

I tilfælde af uenighed mellem forældrene kan retten give en af forældrene tilladelse til at træffe en ad hoc-beslutning, som i princippet kræver begge parter samtykke, f.eks. barnets flytning, skift af skole eller operation.

Familieretten kan også forbyde, at et mindreårigt barn forlader fransk område, hvis begge forældre ikke har givet samtykke, navnlig hvis der er risiko for, at en forælder rejser med barnet til udlandet uden at have til hensigt at vende tilbage i strid med den anden forælders rettigheder.

Retten anmodes som oftest om at fastsætte barnets sædvanlige opholdssted enten hos en af forældrene eller hos forældrene på skift. Hvis barnet har sit sædvanlige opholdssted hos en af forældrene, fastsætter retten ligeledes den anden forælders ret til samvær med barnet og ret til at have barnet boende eller en ret til samvær i dagtimerne.

Hvis der er en risiko for barnet, kan retten beslutte, at den forælder, der er indehaver af samværsretten, skal mødes med barnet på et mødested, dvs. et neutralt sted, hvor samværet overvåges af fagfolk. Dette er normalt et særligt indrettet sted, hvor samværet overvåges af socialrådgivere og psykologer.

Familieretten har også kompetence til at fastsætte et bidrag til barnets underhold og uddannelse, der skal betales af den forælder, som drager omsorg for barnet i det daglige. Der er ofte tale om et underholdsbidrag, som betales månedligt af den ene forælder til den anden forælder.

8 Hvis den ene af forældrene får tilkendt forældremyndigheden alene, betyder det så, at vedkommende kan træffe beslutninger om alle forhold omkring barnet uden først at rådføre sig med den anden part?

Hvis retten fastsætter barnets sædvanlige opholdssted hos en af forældrene, udøver den anden forælder fortsat forældremyndigheden sammen med den forælder, der har barnet boende, også selvom vedkommende aldrig har barnet boende, medmindre retten bestemmer andet. Begge forældre bør fortsat træffe alle vigtige beslutninger sammen. I tilfælde af uenighed skal de indbringe sagen for retten. Hvis barnets tarv kræver det, kan retten overlade udøvelsen af forældremyndigheden til den ene af forældrene. Dette kan bestemmes, hvis en af forældrene ikke evner, ønsker eller er i stand til at træffe en beslutning eller systematisk lægger hindringer i vejen herfor, hvis barnets interesse tilsiger, at en beslutning skal træffes omgående.

Den forælder, der er blevet frataget udøvelsen af forældremyndigheden, har fortsat ret til at følge barnets uddannelse og skal informeres om vigtige valg, der berører vedkommende.

9 Hvad betyder det i praksis, hvis domstolen tillægger forældrene fælles forældremyndighed over et barn?

Begrebet "garde de l'enfant" (forældremyndighed over barnet) blev fjernet fra fransk familieret i 1987.

Begrebet "garde conjointe" (fælles forældremyndighed) kan fortolkes i fransk ret enten i bred forstand som fælles udøvelse af forældremyndighed eller i en snævrere forstand som fastsættelse af barnets bopæl hos forældrene på skift (undertiden anvendes begrebet "garde alternée", men dette begreb er ikke juridisk korrekt, og udtrykket "résidence fixée en alternance" (bopæl på skift hos forældrene) skal anvendes.

Forældrene udøver i princippet forældremyndigheden i fællesskab, uden at retten skal træffe afgørelse herom. Princippet om fælles forældreskab (*co-parentalité*) er nedfældet i fransk ret. Det betyder, at hver af forældrene deltager på lige fod i barnets liv og uddannelse og drager omsorg for barnet i det daglige.

Udøvelsen af forældremyndigheden i fællesskab indebærer, at forældrene træffer alle vigtige beslutninger omkring barnet i fællesskab.

Forældrene kan også hver især have barnet boende på skift hver anden uge. Dette kræver, at de bor i nærheden af hinanden, og at de kan tale sammen. Bopæl på skift er ikke nødvendigvis ensbetydende med en ligelig fordeling af tiden.

Ofte udøver forældrene forældremyndigheden i fællesskab, samtidigt med at barnets sædvanlige opholdssted fastsættes hos en af forældrene, og den anden forælder har herefter ret til samvær med barnet og til at have barnet boende.

10 Til hvilken domstol eller anden myndighed skal jeg indgive anmodning om forældremyndighed? Hvilke formaliteter skal overholdes, og hvilke dokumenter skal jeg vedlægge min anmodning?

Familieretten har kompetence i sager om forældremyndighed. Sagen kan indbringes for retten ved indgivelse af en begæring til justitskontoret, enten af begge parter i fællesskab eller af den ene af parterne, eller ved forkyndelse ved stævningsmand.

Proceduren er mundtlig, og der stilles ikke krav om repræsentation ved en advokat. Parterne kan bistås eller repræsenteres af en advokat.

Begæringen skal indeholde oplysninger om parternes fulde navn og adresse eller, hvor det er relevant, sagsøgtes sidste kendte adresse. Den skal indeholde oplysninger om genstanden for begæringen og en kort begrundelse herfor. Den dateres og underskrives af den person, der indgiver den, eller dennes advokat.

Den forælder, der indbringer sagen for retten, skal fremlægge:

- en fuldstændig kopi af fødselsattesten for hvert barn, der er berørt af begæringen
- tidligere retsafgørelser, hvor det er relevant
- kopi af sit identitetskort
- dokumentation for bopæl (kvittering for betaling af husleje, elregning osv.)

og afhængigt af begæringens art kopi af seneste skatteangivelse, seneste selvangivelse, seneste tre lønsedler, dokumentation for modtagelse af sociale ydelser osv.

De nærmere vilkår for udøvelsen af forældremyndigheden kan også behandles i forbindelse med en skilsmissegang. I forbindelse med skilsmisse efter fælles overenskomst skal forældrene være enige om alt. De skal hver især have en advokat. Efter en betænkningstid deponeres skilsmisseaftalen hos en notar, hvilket gør den eksigibel. Hvis et barn anmoder om at blive hørt, bliver skilsmissen juridisk og behandles af retten eller af en af retten udpeget person.

Øvrige skilsmisser bevilges af retten. Der er advokattvang.

Under alle omstændigheder kan en mindreårig med fuld dømmekraft høres.

11 Hvilken procedure anvendes i disse tilfælde? Findes der en hasteprocedure?

Hvis sagen indbringes for retten ved indgivelse af en begæring, indkalder rettens justitskontor senest 15 dage efter indgivelsen af begæringen sagsøgte til et retsmøde ved anbefalet brev med kvittering for modtagelsen.

Hvis begæringen kun indeholder oplysninger om sagsøgtes sidste kendte adresse, opfordrer justitskontoret dog sagsøger til at få dokumentet forkyndt.

Justitskontoret oplyser på en hvilken som helst måde ophavsmanden til begæringen om sted, dag og tid for retsmødet.

Familieretten kan også træffe afgørelse om forældremyndighed i skilsmissegange (se skilsmisse).

Familieretten behandler også sager om foreløbige forholdsregler i hastesager. Sager i en hasteprocedure om foreløbige forholdsregler kan indbringes for retten ved stævning (*assignation*). Retten behandler sagen på et retsmøde og træffer afgørelse i form af en kendelse, der ikke har retskraft med hensyn til sagens realitet. Sagen om foreløbige forholdsregler gør det muligt at anmode retten om straks at træffe foreløbige forholdsregler, indtil der er truffet afgørelse om sagens realitet. Anmodningen om foreløbige forholdsregler gør det således muligt at beskytte sine rettigheder.

Familieretten kan træffe afgørelse om foreløbige forholdsregler om enhver foranstaltning, der ikke er i strid med en alvorlig indsigelse, eller som begrundes i en tvist. Da der kun er tale om foreløbige forholdsregler, anvendes denne procedure sjældent.

I behørigt begrundede hastetilfælde kan familieretten, hvortil begæringen er indgivet, tillade, at der fastsættes en frist for afholdelse af et retsmøde med kort varsel. I så fald træffer retten afgørelse om sagens realitet, og fristerne forkortes. Denne procedure er meget udbredt.

Der kan også anlægges sag ved familieretten i overensstemmelse med den fremskyndede procedure vedrørende sagens realitet (*procédure accélérée au fond*) i de tilfælde, der er fastsat ved lov (i familieretlige sager drejer det sig om ulovlig fjernelse af barnet). Sagen indbringes for retten ved stævning, og retten træffer derefter afgørelse om sagens realitet inden for en kort frist. I så fald skal sagens hastende karakter ikke begrundes. Som følge af sagens karakter skal der hurtigt fastsættes en dato.

I tilfælde af vold i hjemmet kan sagen også indbringes for familieretten som en hasteprocedure på grundlag af artikel 515-9 ff. i den civile lovbog. Retten skal i så fald træffe afgørelse inden for en frist på seks dage fra datoen for fastsættelse af retsmødet (lov af 28. december 2019). Formålet med denne beskyttelsesforanstaltning er at beskytte ægtefæller eller tidligere ægtefæller, som er ofre for fysisk eller psykisk vold, ved at gøre det muligt at forbyde alle kontakter mellem dem og om nødvendigt mellem ægtefællen eller den tidligere voldelige ægtefælle og børnene. I forbindelse med beskyttelsesordrer fastlægger retten også foranstaltningerne vedrørende udøvelse af forældremyndigheden over børnene. Retten kan navnlig beslutte at tilkende udøvelsen af forældremyndigheden til den forælder, der har været udsat for vold, alene, eller at fratage den voldelige forælder udøvelsen af retten til samvær eller retten til at have barnet boende, eller tilkende den voldelige forælder en begrænset samværsret på et mødested.

12 Kan jeg få retshjælp?

Udgifter i forbindelse med sagsbehandling (honorarer til advokat, fogedgebyrer, socialundersøgelser osv.) kan afholdes af den franske stat. Der ydes retshjælp, når der er foretaget en vurdering af ansøgerens økonomiske forhold. Den kan dække alle eller en del af sagsomkostningerne afhængigt af ansøgerens indkomst og antallet af forsørgelsesberettigede. Anmodningen skal indgives til retshjælpskontoret ved den ret, der behandler sagen.

13 Kan en afgørelse om forældremyndighed appelleres?

Fristen for appel af afgørelser truffet af familieretten er en måned, med undtagelse af retsafgørelser truffet på grundlag af artikel 481-1 i den civile retsplejelov (fremskyndet procedure for ulovlig bortførelse af et barn), som kan appelleres inden for en frist på 15 dage.

Familierettens kendelser kan kæres inden for en frist på 15 dage (foreløbige forholdsregler, beskyttelsesordre).

Proceduren er skriftlig, og parterne skal være repræsenteret ved en advokat. Sagen behandles af appelretten (*Cour d'appel*)

14 I visse tilfælde kan det være nødvendigt at gå til en domstol eller en anden myndighed for at få en retsafgørelse om forældremyndighed fuldbyrdet. Hvilken procedure anvendes i disse tilfælde?

Familierettens afgørelser om forældremyndighed er foreløbigt eksigible som følge af loven.

I tilfælde af manglende fuldbyrdelse af en afgørelse fra familieretten om forældremyndigheden, f.eks. hvis en af forældrene har ret til samvær med barnet og til at have dette boende og den anden forælder forhindrer denne i at gøre brug af denne ret, kan vedkommende indgive en klage til den offentlige anklager ved retten i den retskreds, hvor barnet har bopæl. At forhindre den anden forælder i at udøve sin ret til samvær med barnet og til at have dette boende er ulovlig tilbageholdelse, fjernelse eller bortførelse, som kan straffes med fængsel i op til et år og en bøde på 15 000 EUR.

Familiedomstolen kan pålægge en tvangsbøde ud over selve foranstaltningerne. Retten kan — endog af egen

drift— pålægge en tvangsbøde for at sikre fuldbyrdelsen af rettens afgørelse. Hvis omstændighederne tilsiger det, kan retten også knytte en tvangsbøde til en anden rets afgørelse og til den aftale, som forældrene har indgået i aftalen om skilsmisse efter fælles overenskomst.

Hvis en forælder groft eller gentagne gange bevidst lægger hindringer i vejen for fuldbyrdelsen af en afgørelse om en aftale om skilsmisse efter fælles overenskomst i form af et privat oprettet dokument, der er kontraseret af en advokat og deponeret hos en notar, eller en godkendt aftale, der fastsætter de nærmere vilkår for udøvelse af forældremyndigheden, kan familieretten pålægge en bøde på højst 10 000 EUR.

Endelig kan den offentlige anklager efter anmodning fra familieretten eller den pågældende forælder undtagelsesvis anmode de retshåndhævende myndigheder om bistand med henblik på at sikre fuldbyrdelsen af en retsafgørelse, en aftale om skilsmisse efter fælles overenskomst eller en godkendt aftale, der fastsætter de nærmere vilkår for udøvelse af forældremyndigheden, f.eks. håndhævelse af retten til samvær med barnet og til at have barnet boende.

Afhængigt af omstændigheder skal sagen indbringes for den offentlige anklager eller den familieret, som har truffet afgørelsen.

15 Hvad skal jeg gøre for at få en afgørelse om forældremyndighed, der er truffet af en domstol i en anden medlemsstat, anerkendt og fuldbyrdet i denne medlemsstat?

Afgørelser om forældremyndighed, der træffes af en ret i en medlemsstat, anerkendes og kan fuldbyrdes i Frankrig uden nogen eksekvturprocedure.

Alle afgørelser om forældremyndighed er dog ikke umiddelbart eksigible, undtagen retsafgørelser om samværsret og retsafgørelser om tilbagegivelse af et barn. De i Bruxelles IIa-forordningen omhandlede attester skal indgives. For andre afgørelser om forældreansvar skal der udstedes en afgørelse om eksigibilitet på grundlag af den relevante attest.

Anmodninger om anerkendelse eller om, at retsafgørelser erklæres for eksigible på republikkens område i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar, indgives i Frankrig til retsformanden eller til dennes repræsentant (artikel 509-2 i den civile retsplejelov). Anmodningerne kan indgives til retten uden en advokats mellemkomst.

16 Til hvilken domstol i denne medlemsstat skal jeg henvende mig for at gøre indsigelse mod en afgørelse om forældremyndighed, som er truffet af en domstol i en anden medlemsstat? Hvad er fremgangsmåden i disse tilfælde?

I henhold til forordningens artikel 21, stk. 3, kan enhver berettiget part "få fastslået, at en retsafgørelse skal anerkendes, eller at en retsafgørelse ikke skal anerkendes".

I Frankrig skal begæringen om ikke-ankendelse af en afgørelse om forældremyndighed, som er truffet af en domstol i et andet EU-land, indbringes for retsformanden eller dennes stedfortræder.

Begæringen kan kun efterkommes af følgende grunde:

- Krænkelse af grundlæggende retsprincipper i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, under hensyntagen til barnets bedste
- Manglende høring af barnet, såfremt høringen er en af de grundlæggende retsplejeregler i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, tilsidesættelse af sagsøgtes rettigheder
- Krænkelse af forældreansvaret

- Uforenelighed med en retsafgørelse, der senere er truffet i den stat, som anmodningen rettes til, i en anden medlemsstat eller i et tredjeland, og denne tidligere retsafgørelse opfylder de nødvendige betingelser for at blive anerkendt i den medlemsstat, som anmodningen rettes til
- Manglende overholdelse af proceduren for anbringelse.

Den afgørelse, der er truffet af retsformanden, kan påklages.

17 Hvilken lovgivning finder anvendelse i en sag om forældremyndighed, hvor barnet eller parterne ikke bor i denne medlemsstat eller er af forskellig nationalitet?

Hvis der er et udenlandsk element (en af parternes eller barnets bopæl i udlandet, udenlandsk statsborgerskab), skal det først afgøres, om den franske ret har kompetence.

Den franske rets kompetence.

I henhold til artikel 8 i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 har de franske domstole kompetence til at træffe afgørelse om spørgsmål vedrørende forældreansvar, hvis barnet har sit sædvanlige opholdssted i Frankrig.

I henhold til forordningens artikel 12, stk. 1, har den franske ret, hvis den har kompetence til at træffe afgørelse om ægtefællernes begæring om skilsmisse, også kompetence til at træffe afgørelse om spørgsmål vedrørende forældreansvar, hvis de udøver forældremyndigheden i fællesskab, og hvis de udtrykkeligt har accepteret den franske rets kompetence, og denne kompetence er til barnets bedste.

I henhold til artikel 12, stk. 3, i nævnte forordning har retterne i en medlemsstat ligeledes kompetence i spørgsmål vedrørende forældreansvar over for et barn i forbindelse med andre retssager end dem, der er omhandlet i stk. 1, hvis barnet har en væsentlig tilknytning til den pågældende medlemsstat, bl.a. i kraft af, at en af indehaverne af forældreansvar har sit sædvanlige opholdssted i medlemsstaten, eller at barnet er statsborger i medlemsstaten, og hvis denne kompetence på det tidspunkt, hvor sagen anlægges, udtrykkeligt eller på anden utvetydig måde er accepteret af alle parter i sagen, og denne kompetence er til barnets bedste.

Der kan også være en udvidelse af kompetencen for retten i det land, hvor barnet tidligere havde sit sædvanlige opholdssted, hvis barnet er flyttet til en anden medlemsstat for under tre måneder siden, og tvisten vedrører en ændring af samværsretten.

Endelig ligger kompetencen i henhold til artikel 13 i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003, hvis et barns sædvanlige opholdssted ikke kan fastslås, og kompetencen ikke kan afgøres på grundlag af artikel 12, hos den franske ret, hvis barnet befinder sig på fransk område, og hvis barnets sædvanlige opholdssted ikke kan fastslås (børn, der er flygtet eller fordrevet).

I visse situationer kan en anden international aftale eller fransk international privatret også finde anvendelse og medføre, at den franske ret kan erklære sig kompetent.

Gældende ret

På dette område anvender Frankrig artikel 15 i Haagerkonventionen af 19. oktober 1996 om retternes kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser til børns beskyttelse. Den ret, der har kompetence til at træffe afgørelse om forældreansvar, anvender således sin egen lov, dog med de ved konventionen fastsatte undtagelser.

Hvis den franske ret har kompetence i sager om forældreansvar, vil den således anvende fransk lov (loven i domstolslandet).

Retten kan dog undtagelsesvis, for så vidt dette måtte være påkrævet for at beskytte barnet, anvende eller tage hensyn til loven i en anden stat, som sagen har en væsentlig tilknytning til.

Denne webside er en del af [Dit Europa](#).

Vi vil gerne have din [feedback](#) om, hvor nyttige informationerne er for dig.

■ Sidste opdatering: 10/08/2021

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.